

Obs! Fotnoterna är renskrivarens kommentar.

Brev från syster Elise till P.A.N. Sundelin 4 april 1867

Stensele den 4 april 1867

Min kära Broder!

Hjertligt får jag tacka för ditt bref, som jag för längesedan bekom, och ej besvarat det förr, men jag hoppas likväl, att du förlåter mig, då du hvar så snäll! och äfven skref till mig ett långt bref, hvaraf jag ser, att du mår bra, och äfven att du, har mycket, att rusta med i din bygning o.s.v.

Du säger i ditt bref, att med Guds hjälp, så tänker du nästa år spisa "julgröt" vid ditt eget bord, och bjuder äfven mig, att få komma och hälsa på, men intet behöfver du frukta för, att du, har intet nog bra, det vet jag visst, att jag skulle få äta, och då vore det ju alldeles bra, ack! hvad det vore roligt, och till om du hade en fru, som kunde laga och hjälpa dig i allt gör det.

Mamma och jag har varit på Gerdlunds bröllop hvilket jag tyckte hvar ganska roligt, emedan jag har aldrig förr varit till Vilhelmina, det syntes nog ta på Gerdlund han svettades, så ryligt och sjelvade, att han knapt hvar istånd, att stå stilla.

Jonas har nu flyttat från Graninge till Sollefteå till en, som heter Högberg för, att taga emot en plats, som hvar ledig, han hördes nog tro sig sakna Patron Gavelius, och hela hans hus. Jag har haft bref från Augusta, och Jonas skref, att hon skulle ge mig ett porträtt; jag har i vinter fått ett porträtt af Carl, som är mycket vackert, och väntar snart, att få se dig också i mitt lilla album, Ernst har skickat mig ett album. Ja få se om du kommer till nästa vinter om vi lefva så länge men allt detta står nu i Herrens hand.

Ja Herren vare nu med oss alla, skrif snart! Och kom äfven ihog

din tillgifna syster! Elise

Ulla¹ m.fl. hälsar dig

¹ Ulla är dotter till Alfreds farbror Leonard.

Brev från syster Elise till P.A.N. Sundelin 6 december 1867

Alfred Sundelin

Grundsunda

Hernösand 6 December 1867

Älskade Broder!

Hjertligt tack för det kärkomna bref som jag fick för en tid sedan och nu, fått lof att lägga ett litet bref inuti Brors bref! Det var så roligt att jag fick se Bror här, men det var så ledsamt att det var så få timmar. Jag lefver bra och trifvas också väl bra, men det kan nog ändå komma någon ledsam stund ibland, då jag intet kan vara så presis idet jag har för mig, men om jag alltid kunde sucka till Herren om nåd att blifva bättre både i ord och gerningar; bed för mig att jag ock må komma till någon frid i mitt hjerta jag har alltid en röst, som talar till mig hvart jag är eller far. Jag har fått höra av Bror att han lemnat många porträtt färdiggjorda åt Bror, ack! om jag kunde få ett det är så roligt att ha utaf mina föräldrar o syskon.

Herman har skrivit till mig o skickat mig ett vackert porträtt han är ej i Paris utan i Havre: han mår bra men måst betala mycket fasten han är på ett kontor o arbetar. Bror ? har nu eget hushåll den som ha varit ? ? jag har visst både fått äta och ligga der.

Jag måste visst börja att sluta mitt korta bref vi har rättnu Jul så att jag håller på att göra en dyna åt Bror bara den som hade några pengar så vore det ej ondt att göra men som sådana fattas så blir det ej mycket. Ovisst om jag få något bref före Jul af dig så att jag önskar dig en treflig o fröjdefull Jul.

Läsningen går någorlunda fast jag ej ännu begriper språklära, som tål att läsa på.

Slut för denna gång skrif snart till mig o glöm ej bort mig i bönera inför Gud Ja!
Gud vare med oss alla

önskar syster Elise

Agatha hälsar mycket.

Brev från syster Elise till P.A.N. Sundelin 11 maj 1873

Alfred Sundelin

Liden

Björkås den 11 maj 1873

Min kära broder!

För så väl det kärkomna brevet, samt de 10 rdr. jag fått emottaga, hembär jag dig min hjertligaste tacksamhet. Som jag troligtvis aldrig kan återbela allt hvad mina kära bröder uppoffrar sig för mig, så kan jag ej göra annat, än bedja den gode Guden välsigna och betala det till Eder. Jag hoppas också att Han hör mig, ty Han har ju lofvat det. Icke sant? O, måtte äfven jag bli sådan, att jag aldrig med uppsåt förorsakar Eder sorg och grämelse!

Roligt höra att I lefven bra, samt att Augusta finner sig någorlunda. Måtte nu den lille Clas bli snäll och frisk igen, så har Ni hela 3 små, att glädja Eder af och pyssla med.

Här hafva vi nu full vår. All sådd är visst häromkring redan bortgjord.

Pingstdagen kommer Louise hit hvilket nog ska bli roligt och ännu mera, om Karl varit med, men om nu Herman genom denna både dyra och långa resa återvinner sin hälsa, så är det ju allt bra, äfven om det, aldramest för Louise kan vara tråkigt att há sin man så långt borta.

Jag skickar detta bref till Robert, som nu är i Stockholm och bedt honom skrifva till dig och omtala litet närmare Hermans tillstånd.

När Louise reser härifrån kommer jag troligtvis att följa med för att begifva mig till Norrland igen. Jag tror säkert att detta år varit rätt nyttigt för mig, ehuru jag ofta med saknad tänkt på mina anhöriga. Herren har dock ?ligen hjälpt mig fram. En stor glädje har det varit för mig att jag kunnat vara mitt goda herrskap² till behag, fastän huru annorlunda borde jag ej varit. Det syndiga hjertat är med öfverallt och dagligen syndar. Det onda köttet, som så ofta uppreser sig, men skulle ej nåd gå för rätt, så vore jag längesedan förgången i mitt elände, om ej Herren hade tålmod.

Helsa så hjertligt Augusta, Johannes och lilla Frida från mig och inneslut mig alltid i förbönen! Wid tillfälle så gläd en tillgifven syster ett bref önskar Elise

² Broder Karls fru Louises föräldrar, Monténs.

Brev från svägerskan Elise till Augusta Sundelin 12 december 1877

Upsala den 12 December

Kära snälla syster!

Tack så mycket för det lilla men dock kärkomna brevet! För länge sedan har jag tänkt på att skriva, men den ena dagen efter den andra há gått, utan att det blifvit något utaf. Nu skall jag ändock försöka få ihop några rader, och låta veta litet om mig själf.

Här i Upsala trifs jag mycket bra, och har hittills fått vara tämmeligen kry. Matlagningen i vår lilla jernspis gå också otroligt, ehuru jag knappast hinner något mera i jembredd med att sköta min hälsa. I 6 veckor há jag druckit Karlsbader, men há nu fått sluta en tid. På sjukgymnastiken há jag nu gått nära en 4 veckor. Nu till lördag slutar den före Jul, men börjar åter den 28 jan. då jag ská gå der 2 månader. Vi få då se hvad det blir? Min aptit är nog mycket bättre, så jag há allt blifvit tjock och fet, men om någon vidare förbättring ännu inträdt vet jag ej. Docktorn säger att i jembredd med bleksot há jag Lefverlidande, och há nu hela tiden undersökt och sett på min urin, som jag ská há med mig i en liten flaska då jag gå dit, men ännu ser han nog lika mörk och tjock ut. Svulnaden i mina ben há jag äfven qvar, men den har nog blifvit litet mindre sedan jag började med gymnastiken. Ja, det var då för väl att den fanns, så att Doktorerna få skicka oss dit, då ej annat hjälper. En alldeles utmärkt snäll Doktor há jag, en Doktor Pettersson, god vän med Robert, och känner äfven till bröderna Alfred och Manne, är kristligt sinnad och gift med grevinnan Stackelberg, Albert Beckmans fästmö. Kan Ni tänka Er, att i går kom han upp och bjöd Robert o mig dit, der vi tillbringade aftonen med grefliga och lärda familjer. Nog var det utmärkt vänligt af dem, att bjuda mig, som aldrig hade sett Doktorinnan, eller någon af deras familj, utom Doktorn. Jag var allt litet het, om öronen och ville nästan inte gå, men Robert och Elise Söderlund sade att det såg alltför otacksamt ut, då de voro så vänliga och bad mig. Jag som är så ovan vid att umgås med folk, och dessutom så obildad känner mig nog "enkel", men, om det var, för att de bjudna voro allvarliga, eller hade de medömkan med min tafatthet – alltnog så gick aftonen, utan att jag märkte, att jag var föremål för något åtlöje, och jag kan ej säga annat, än att jag hade mycket trefligt. Så förestår mig ett annat stort kalas också, då jag, kan tänka, ská stå fadder åt min goda vän Elise Söderlunds lilla flicka. Detta blir i nästa vecka. Jag há försökt säga Elise, att det ej skulle gå för sig, att jag ská vara fadder, då jag ej just presist há

någon klänning, som är passande, men hon har öfvertygat mig, att jag ej behöfver fästa något afseende dervid, och tänker jag uppträda i den blå, som jag lagade upp i Liden. Man måste tillstå, att i allmänhet så fäster de vida mindre vikt vid kläder här, än upp i Hernösand – och väl att så är, ty jag há ej ens råd att köpa mig fina klänningar. En ny vinterkappa tyckte Robert, att jag borde köpa mig, och ehuru den är så enkel, men lång, kostar den 43 kr. om jag ej vore mina anhöriga till så stor kostnad, nog skulle det många gånger kännas mycket roligare, då jag aldrig há hopp, att på något minsta vis, visa min erkänsla och tacksamhet – men – jag behöfver väl denna förödmjukelse, jag blefve annars för stolt. Gud ser väl hvad bäst är, och derföre lägger han väl på mig denna pröfning.

Så har jag varit på en konsert i Domkyrkan. Jubelfäst kantaterna uppfördes ånyo, och sången, musiken all upplysningen af Domkyrkan voro naturligtvis allt hänförande för mig, som ej há sett eller hört något dylikt förr.

På en föreläsning öfver "qvinnan" há jag också varit på, men dessutom så há jag tillbragt tiden hemma, på uppköp af matvaror, promenader, som Doktorn jemt ålägger mig, samt ett par aftnar hos Elise, och herrskapet Jonzons. Flera utmärkta prester há jag också hört, såsom en missioner Börressen, hvilkens make, jag aldrig hört, Pastor Swartz, son till Romanförfattarinnan, en alldeles utmärkt rikt begåfvad och allvarlig predikant, Domprosten Torén, samt en pastor Franson. Dessa alla ha jag tyckt mycket om. Deremot kan jag ej just säga, att Magister Edman var såsom jag hade föreställt mig honom, enligt Hernösands flickornas beskrifning. Säg ej detta så Karin, eller någon få veta det. I söndags hörde jag också en alldeles utmärkt man, näml. Doktor Fjellstedt, ehuru alldeles snöhvít i håret, och mycket gammal. Hans predikan var nog också en bland de bästa. Nu är julen i rippet här, så nog går tiden alltid. Vi komma nog, såklart att fira Julhelgen i Stockholm hos Karls. Robert há alltid sagt, att vi skulle vara här; men nu när Louise, på det mest innerliga skref och bad oss komma, så bär det nog af dit. Julklapparna å min sida bli visst tämmeligen knapphändiga, emedan jag varken há pengar att köpa, eller just någon tid öfrig att arbeta på dem, och att sitta uppe på qvällarna är först och främst rakt omöjligt för mig, och sedan är det förbjudit för gymnastikelefver. Nej nu tycker väl syster Augusta, att jag borde há vett sluta, ? jag kluttrat på flera särskilda papperslappar, och vill jag ? före också sluta. Först vill ? dock tillönska Eder ? syskon en i allo måtto ? och fröjdefull Julhögtid, godt slut på gamla året, samt ett godt nytt år! Ja, ett nytt nådens år! Gud gifve oss alla hvad Han i sin vishet se oss behöfva, framförallt sin nåd, sin barmhärtighet, och förlåtelse för de otaliga synderna och felstegen! Måste Han skicka sorg och tuktan, o, att vi då finge nåd,

att ödmjuka och stilla böjda under korset, äfven se Hans oändliga kärlek i straffet.

Hjertevarma helsningar från Robert och mig till Alfred, Augusta, småttingarna, samt Fredrika eller Anna! Tänken i förbönen på mig och oss här! Lef väl önskar Augustas ? tillgifna och tacksamma syster

Elise

Härmed sändes prestkrågarna ? de bli bra! Under 6 kronor ? jag ej få dem.
Farväl!

Brev från svägerskan Elise till Augusta Sundelin 26 februari 1881

Stensele 26 Febr.

Min kära Augusta!

För mycket länge sén erhöj jag ett kärt bref, som jag nu sent om sider vill på det hjertligaste hembära dig mitt tack för! Min kära syster ská há ett särskilt tack för de få, men ändock allvarliga ord, angående mig sjelf o mina nuvarande planer!! O, att jag blott kunde mer och mer lemna alltsammans, åt min Gud och fader o med visshet tro, att Han vill styra allt till en god utgång. Ännu kan jag ej för hans (min gosses) fattigdom lemna honom – tvertom blir han mig mer och mer dyrbar, då jag ej kan annat än högakta hans karakter och hans öppna sinne för det sanna och rätta. Ännu är det ingenting afgjort, om han får den sökta platsen som lokförare på Sandö, och sålänge kan jag ju ej veta huru det blir. Detta há dock varit så ljuft att hoppas på, så att jag t.o.m. ibland ertappat mig sjelf, såsom varande aldeles säker, att så skulle ske. Nu gäller det dock, om detta misslyckas visa, hvad vår kärlek är af för beskaffenhet, om den håller profvet och tål vid att luttras.

Ja, o Gud lär mig du och hjelp mig du, att vara nöjd med din vilja. -

Nog är det mycket sent, men det oaktadt – tillönskar jag Eder en god fortsättning på det ingångna nya året! Vår stackars Herman veten I nog ligger sjuk. Jonas hitsände ett bref skrifvit af hans sekreterare o dateradt den 1 febr. Herman tycktes väl vara på bättringsvägen men i saknad af naturlig sömn måste han intaga morfin o detta verkar skadligt på matsmältningen, o derigenom kommer krafterna så sakta. Han vistas utom staden o tillbringar sina f.m. i en herrlig trädgård, inandandes den behagligaste sommarluft o värme.

Här lefva vi också rätt bra. Pappa är sig tämmeligen lik alla dagar. Han tycker sig dock ej vara så stark som förr o detta kan han nog knappast begära. Hans hosta är visserligen ej svår, men nog hörs det, att hans bröst är sjukt. Mamma har lidit af någon förlamning i högra sidan, men genom ett par sändningar från Sahlman blef hon rätt bra igen. Benet tycktes dock vilja börja svälla, samt värka o nu begagnar vi kalla afrivningar morgon o eftm, samt koppning. Få nu se om ej gumman kan bli kry igen, riktigt!

Ulla väfver nu nästan alla dagar o jag sömmar. Nu har jag måst åtaga mig en brudklädning till sömnad m.m. Sedan min krasslighets period före jul há jag fått vara riktigt kry. Måtte det blott få fortfara!

Om 1 ½ vecka há Stensele äran se herr landshöfdingen o landssekreterarn här. De skola väl bo hos Bjuhrns, men pappa ämnar visst bjuda dem till middan. Om

pappa sjelf vill delta derunder o vara inne, kunde det så vara, men ännu há han ej ätit med oss sedan sin påbörjade sjukdom. Besöket blir också här precis under marknan i Lycksele o der skulle vi också vara någon af oss, så jag tror nästan, att jag få fara dit. När jag stryker, städar o gör fint alla våra tillhörigheter, innan jag reser går det nog bra för Ulla att duka o passa upp till en middag.

Genast efter landshöfdingens resa, knogar väl Björzén af igen för att gifta sig. Om 3 veckor kommer han åter med sin fru o möjligen Anna Rosling, som ska få stanna här någon tid framåt. Unga frun få då lof bli här tills B. hunnit stöka ifrån sig påsken o de återstående husförhören o möjligen nattvardsbarnen, om ej Seth åtar sig dem. Ja, få allt se hvad byte vi månne göra? –

Men nu skulle jag väl nämna något om skinnkoftan. Ja, nu har jag handlat alla skinnena 6 timmer, så nu fattas blott pengar. 10 kr. há jag lemnat Sandberg tills jag skulle hinna skrifva o få mera. Efter 8 kr. timret (hel?) blir nu hela affären 48 kr. – således återstår 38, hvilka du nog ville há godheten skicka så fort du kan. Så må ? du vara snäll o säga mig huru du vill há den sydt. Efter måttet du sände kan jag ej veta om du vill há den åtsittande i ryggen, eller om den ská vara sydt blott med en söm i ryggen. Widare vill du väl há bräm runtikring den? Jag har åtminstone köpt skinn dertill. Vill du äfven há krage af gråverk? Allt detta vill jag nu veta för att säga gumman det när jag lemna henne skinnena. Kunde du skicka ett mönster på kappan nog vore jag mest tacksam. Jag är så klen att tá ut efter "mått" – då jag aldrig lärt mig skrädra. Inga skinn há jag ännu köpt fru Åberg. Hädanefter få jag nog inga skinn för 8 kr. men Sandberg hade lofvat mig o derföre måste han lemna mig 6 timmer efter det priset. Du får nog ej din kofta på denna vinter, men när han nu fått gjort undan de han förut hade lofvat börjar han med ditt. Men ovisst om fru Å vill vänta så länge. Kära fråga henne derom, nog vill jag gärna försöka skaffa henne skinnena. Som sagt är om den som tagit måttet af dig ville klippa ett mönster nog vore det bäst. Jag har köpt half? skinn o låtit bereda så jag fått skarfvu min kofta, samt ? till bräm ned? o runtomkring samt på armarna o krage, så nu ha jag en riktigt vacker pus. Jag fick den färdig i torsdagskväll. Till krage o bräm há det gått 1 timmer o 24 skinn. Nu farväl för denna gång! De hjertevarmaste helsningar till Alfred, dig och småttingarna från far o mor, Ulla o mig!! Pappa tackar Alfred så mycket för brefvet med B, men ville jag skulle skrifva i hans ställe. Skrifningen är nog ej hans svaga sida o han har nog svårt att sitta framåtböjd också. Herren vare med oss o hjelpe oss! Skrif snart till syster Elise.

P.S. Jag kommer ihåg en sak, huru vill du med bukarne af dina skinn? De äro hvita och kunna ej användas i din pus. Gumman brukar nog vilja köpa dem, men skulle du ej vilja låta sy Frideborg en kofta af dem, om det nu blefve med tillhjälp af några skinn till, som nog kunna bli öfver af dina? De äro riktigt bra äfven sådana foder. Hon har sydt flera sådana. Nu ville jag blott höra din mening däri. Jag är nog säker att gumman vill köpa dem o derföre ville jag fråga, så jag vet huru jag ská göra. Skulle du nu vilja låta sy till Frideborg så skicka äfven ett mönster åt henne med samma porto?! Lefven väl Elise

Brev från syster Elise till P.A.N. Sundelin 2 april 1881

Stensele den 2 April

Mina kära syskon Alfred o Augusta!

För Augustas kärkomna bref o 50 kr. tackar jag hjertligt! Sedan ská jag i pappas o mammas ställe tacka Eder för Edra kärleksfulla bref i går!! Från pappa kommer I nog ej få något bref o mamma orkar nog icke heller. På måndag denna vecka hemkom jag ifrån Lycksele o blef dervid mycket bedröfvad finna pappa sådan, då han var rätt rask vid min bortresa. Nu har han dock ej några plågor, men är så svullen o tjock, att han med möda kan gå öfver golfvet. Pappa sitter i sin gungstol o någon gång på soffan under dagen, men har då hittills fått ligga, eller rättare sagt sitta, i sängen under nätterna o äfven fått en rätt lugn hvila. Sahlman har varit här 2ne ggr. o tyckes väl ej alldeles uppgifva hoppet om bättring ännu engång. Nog ser det dock mörkt ut för våra ögon, när svullnaden gått så långt, men för Gud är ju allt möjligt. Doktorn tyckte det ej tjena något till, att fara upp, emedan han kände så väl till sjukdomen, så han kunde så väl ordinera när vi blott underrätta honom. Han sade sig ändock ingenting kunna göra med sin närvaro. Sedan jag kom o pappa började med de nya medikamenterna tycker han ej att svullnaden tilltagit, utan står ungefär på samma punkt. Men så är andtäppan till besvär o tycker pappa att Cognac är det bästa mot den. Jag ská nu i dag skrifva till Doktorn, ehuru jag nog grufvar mig, men om jag gör, så godt jag kan, så ursäktar han mig nog. Ännu är mamma ensam med pappa om nätterna. Han behöfver dock ej annan hjälp än när han vill lemna bort den lilla urin som finnes. Emedan han är så svullen kan han ej hjälpa sig sjelf på nätterna. Så tvättar mamma honom o ställer om med omslagena, som de ská vara. Så nu få vi allt se hvad Guds vilja är. Huru lyckliga äro ej de, som i Herranom få dö, o måtte pappa vara en af dessa, det vore ju allt godt då! Jag vet, att han är föremål för Edra förböner hos Gud. Salander tar vägen öfver Skog, Sandö o Frånö o kommer nog i så fall icke till Liden. Åtminstone så, hade han funderat, när jag lemnade Lycksele. Nu farväl! De hjertligaste helsningar från far o mor o Ulla! Käre Alfred skrif till pappa! Gud hjelpe oss!

Eder tillgifna syster Elise

Brev från syster Elise till P.A.N. Sundelin 17 december 1881

Stensele den 17 December

Mina älskade syskon!

Emottag min hjertliga tacksägelse för Augustas bref till mig, samt för Alfreds till mamma i går! Och tack för all kärlek, som andas deri emot oss o emot mig!! Att jag får stanna hos Eder o ej behöfver under vintern resa längre, känner jag djupare, än jag kan beskrifva. Måtte nu blott Gud hjälpa oss till Eder, att intet ondt må hända mamma! Af några rader från Jonas i går, synes nog, att han ej ämnar sig hit, eller att han ej har tid komma hit. Han ber att få veta när vi komma till Liden, så skola han och Lydia komma dit o helsa på oss. Det blir nog mycket att packa o rusta med; men som både Anders August o Sandberg äro mycket tillmötesgående o hjälpsamma, så hoppas jag att det måtte gå för mig. A.A. har nu uppmanat oss att genast efter Jul sända ett lass med brunhästen, som Gustaf lofvat lemna o en af drängarna – Janne – Vi ská väl lemna en annan karl åt Gustaf i hans ställe. A.A. tycker att brunhästen ská gå ut med att ta ett litet lass tillbaks o sedan följa oss igen. Mamma kan nog ej åka i någon annan släde än lilla ” kibickan³” och så får hon ett lätt skjutslass, när vi resa. Sandberg há gjort det förslaget att alla saker, som vi kunde undvara under vintern, packa in i lådor, som han lofvat tá hand om o vid tillfälle, afsända öfver Umeå för att med ångbåt komma till Nora. Hvad säger Alfred härom? Robert föreslog i sitt sednaste bref, att vi 3 personer o alla saker skulle rymmas på 2 a 3 hästar, men detta är alldeles omöjligt. Mamma vill há för mycket med sig o det är nog ej så lätt att lemna allt och med bästa förmåga kunna vi ej rymmas på 3 hästar, när en häst få mycket litet, utom mammas person, om hon ská kunna åka någorlunda drägligt o detta måste väl ske i första rummet. Så roligt att lilla orgeln får följa med oss. Några anspråk å densamma há jag aldrig tänkt jag skulle há, så dermed fån I väl sjelfva ställa huru I anser det bäst. Deremot har jag mycket tänkt på pappas skrifstol, om ej någon af Eder skulle vilja há den o skjutsen å densamme ej allt för dyr, om ej den finge följa med. När jag tänker på pappa först såsom frisk o sedan nu sjuk o sista gången han var uppe så satt han i sin skrifstol och den blir mig så kär, att jag knappast ville att någon obehörig skulle komma att ega den. Till Mörtzén há vi bedt Seth skrifva o hade han svar i går. Han säger sig gerna velat vara här vid auktionen till Jul men att han ej kan

³ Ressläde.

det. Dessutom tycker han det är för tidigt att nu börja köpa några möbler o saker, då han också få frukta att det ej är så säkert han kommer hit: det kan ju öfverklagas m.m. Grytan i fähuset kunde nog vara bra att há, men han har en stor sjelf förut o dessutom finnes det nu andra bränslebesparade, så äfven den synes han ej nu vilja köpa. Muren i fähuset tycker han nog vore bra, om han finge stå qvar; men nog tror jag nästan A.A. ämna sälja alltsammans. Han fruktar nog mycket för att det ej ská kunna betalas så bra, emedan det varit en mängd auktioner o snart tillstundar andra utsagor, som måste betalas, så han funderar nog på att dröja till framåt våren, ehuru nog Robert vill att allt så fort som möjligt bör försäljas. Auktionen är nu utlyst till fredagen den 23 (om folk hinner komma), lördagen eller julaftonen o 3 dje dag jul. Häraf sen o förstår I nog att det ej blir en stilla o fridfull jul i det yttre. Sedan allt folk, alla afsked o alla tårar o jag "tycker" det ská bli nog. Om blott mamma står ut, är allt väl. Folksamt há vi alla dagar. Det finnes väl ej en dag, som det icke är extra kaffedrickande o spisande menniskor. Men ännu hafver oss intet fattats Gudi lof! –

Ulla tror jag nog ej vill eller kan bestämma huru hon vill ännu. I går hade hon bref ifrån Hedva Janzon i Örnsköldsvik som äfven vill há henne. Gustaf vill äfven há henne qvar nästa år o jag tror nästan hon har litet svårt lemna Stensele, men kanske det också är misstag af mig. Få väl höra om hon säger något innan vi resa. -

Nog hade jag så gerna velat sändt skinnfodret nu, men tyvärr kan jag det ej. Jag hoppas dock o tror att hon måtte komma med det nu till Jul o vill jag då sända det med Janne. Hon håller på väl länge med sina arbeten men gumman är gumma o har knappast en lampa, som kan lysa en yngre än henne.

Nej nu farväl! Nästa lördagsafton – Julafton – den sista i det gamla, kära hemmet. Tänken på oss i förbönen! Mamma sitter o språkar med en lappgubbe o orkar nog ej skriva; men helsar desto hjertligare till Eder alla! En god o fröjdefull julhögtid tillönskas Eder o ett godt nytt år! O, må Herren finna för godt, att låta oss under kommande år få behålla våra kära, må Han bevara dem alla o oss alla! Seth, Ulla o Anna helsar äfven. Gud vare vårt hopp o vårt stöd.

Eder tillgifna syster

Elise